

การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนอนุบาลบางละมุง โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย

The Development for English Listening and Speaking Skills of
Prathomsuksa 3 Students in Anubanbanglamung School through
Cooperative Learning with Simulation and Multimedia

นิศราภรณ์ ขาติโส ¹

พจนีย์ มั่งคั่ง ²

พลธาวิณ วชรพรธำรงค์ ³

Nitsaraporn Chatsom ¹

Pojanee Mangkang ²

Pholthawin Wacharadhorntumrong ³

Received: March 28,2024 Revised: May 24,2024 Accepted: May 24,2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 32 คน ซึ่งศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1. แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน 2. แบบประเมินทักษะการฟัง 3. แบบประเมินทักษะการพูด และ 4. แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (%), ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$), ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.), และการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1) ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย พบว่า หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

¹ ครูโรงเรียนอนุบาลบางละมุง จังหวัดชลบุรี

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา

³ ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลบางละมุง จังหวัดชลบุรี

¹ Teacher of Anubanbanglamung School

² Asst Prof. Dr, St.Theresa College Thailand

³ Director of Anubanbanglamung School

¹ Corresponding author Email: Nitsaraporn.ch.53@gmail.com

2) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย พบว่า หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ, สถานการณ์จำลอง, สื่อมัลติมีเดีย

Abstract

This research aimed to 1) develop English listening and speaking skills of Prathomsuksa 3 students through cooperative learning with simulation and multimedia and 2) study the students' satisfaction towards the development of English listening and speaking skills of Prathomsuksa 3 students through cooperative learning with simulation management and multimedia materials.

The sample group in the research was thirty-two Prathomsuksa 3 students studying in the first semester of the 2023 academic year which were obtained by simple random sampling. The research tools consisted of 1. 6 lesson plans. 2. Listening skills assessment form 3. Speaking skills assessment form and 4. Satisfaction assessment form. Statistics used in data analysis included percentage (%), mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), and t-test.

The research results revealed as follow.

1) The English listening and speaking skills of Prathomsuksa 3 students through cooperative learning with simulation management and multimedia materials. There were found that the mean score after studying was higher than before studying statistical significance at the .05 level.

2) The English listening and speaking skills of Prathomsuksa 3 students through cooperative learning with simulation and multimedia. There were found that the mean score after studying was higher than before studying statistical significance at the .05 level.

3) Satisfaction of Prathomsuksa 3 students towards the development of English listening and speaking skills through cooperative learning with simulation and multimedia was at the highest level.

Keyword: English listening and speaking skills, simulation, multimedia

บทนำ

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนในปัจจุบัน ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาให้บรรลุผล เนื่องด้วยภาษาอังกฤษนอกจากจะเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการติดต่อสื่อสาร ยังมีความสำคัญอีกหลายด้าน เช่น ด้านการศึกษา ด้านการ ด้านการประกอบอาชีพ ความเข้าใจต่อประเพณีวัฒนธรรม รวมไปถึงด้านการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มประชาคมอาเซียนและต่างประเทศทั่วโลก ในปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญทางระบบการศึกษาเป็นอย่างมาก ในการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องนำเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดระบบการจัดการศึกษา ซึ่งในปัจจุบันสังคมโลกกำลังก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคเทคโนโลยีสารสนเทศที่ ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ได้อย่างเพิ่มขึ้นและรวดเร็ว (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน, ม.ป.ป.) กล่าวได้ว่า ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดี และสามารถใช้เทคโนโลยีได้นั้นจะช่วยส่งเสริมให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมาก

ทักษะการฟังและการพูด (Listening and Speaking Skills) มีความสำคัญสำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษาอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นทักษะที่เป็นการพัฒนาทางด้านภาษา ผู้เรียนเรียนรู้จากการฟังและพัฒนาไปสู่การพูด การพัฒนาด้านภาษาของมนุษย์ตั้งแต่แรกเกิดนั้น โดยได้รับข้อมูลทางภาษาจะเกิดการฟัง เมื่อได้รับการป้อนภาษามากเพียงพอจะเข้าใจภาษาจึงจะเริ่มพูด ทักษะการฟัง (Listening Skill) จึงเป็นทักษะสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะการพูด (Speaking Skill) และไม่สามารถแยกออกจากกันได้ เพื่อให้นักเรียนมีพื้นฐานสำคัญในด้านทักษะการฟังพูด (Listening and Speaking Skills) สามารถพัฒนาไปยังทักษะการอ่านและเขียน (Reading and Writing Skills) ได้นั้น ครูผู้สอนต้องเข้าใจธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์ ได้อธิบายว่าการสื่อสารด้วยคำพูดที่มีประสิทธิภาพนั้นนำไปสู่องค์ประกอบที่สำคัญคือ ทักษะการฟังและพูด (Listening and Speaking Skills) วิเชษฐ์ เสือภูมิ (2563) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยส่วนใหญ่มักข้ามขั้นตอนการฟังและการพูดนักเรียนจะเริ่มจากการคำศัพท์ เรียนไวยากรณ์และแต่งประโยค ทักษะการฟังและการพูดจะถูกละเว้นด้วยเหตุผลหลายประการ โดยในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตาม หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนอนุบาลบางละมุงนั้น มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร แต่ผู้วิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ส่วนมากยังขาดทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนหรือในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งสิ่งสำคัญในการสร้างเจตคติที่ดีในการใช้ภาษาในการสื่อสารนั้น ผู้วิจัยมองว่าครูผู้สอนเป็นตัวกลางสำคัญในการสร้างผู้เรียนให้กล้าที่จะสื่อสาร โดยสร้างสถานการณ์ สร้างกิจกรรม นวัตกรรมสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนกล้าที่จะใช้ภาษาเกิดการเรียนรู้ที่สนุกสนานและมีความหมายของตนเอง

จากการที่ผู้วิจัยศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทำให้พบว่าวิชาภาษาอังกฤษนั้นจะพัฒนาทักษะการสื่อสารต้องเริ่มพัฒนาตามลำดับขั้นตอนของทักษะการฟังและพูด (Listening and Speaking Skills) เพื่อที่จะพัฒนาสู่ทักษะการอ่านและเขียน (Reading and Writing Skills) อีกทั้งหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษไม่ได้ให้ความสำคัญกับทักษะการสื่อสารและครูผู้สอนก็ยังไม่ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้น ทักษะการสื่อสาร (ฤทัยรัตน์ ศรีพวงมาลัย, 2561) ทำให้กระทรวงศึกษาธิการกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาศักยภาพการจัดการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งหมดและปรับปรุงนโยบายแนวทางการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารที่ประกอบไปด้วยการสอนทักษะการฟังอันดับแรก ตามด้วยการพูด การอ่าน และการ

เขียนตามลำดับ อีกทั้งต้องมี การสอนแทรกไววยากรณ์ด้วย (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน, 2558) การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาวิธีการ
ที่มีความเหมาะสมในการพัฒนาทักษะของนักเรียน ซึ่งจากการสังเกตการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยวิธี
เดิมๆไม่สามารถทำให้นักเรียนสนใจและให้ร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนเท่าที่ควร (Jordan, 2007)
การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ผ่านมา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนไววยากรณ์ทำให้ผู้เรียนไม่
สามารถใช้สื่อสารได้ ผู้เรียนมีความรู้แต่ขาดทักษะการพูด ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์, นิคม โยภัญญา, และ
อัญชนา ศรีเรืองฤทธิ์. (2562). ได้อธิบายว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษา
ต่างประเทศ ไม่อาจยึดตามการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และภาษาที่หนึ่งหรือ
ภาษาแม่ได้ทั้งหมด และการจัดการเรียนการสอนไม่สามารถยึดรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งได้เพียงรูปแบบเดียว
หรือไม่สามารถใช้แนวทางใดแนวทางหนึ่งได้ในทุกบริบทหรือทุกสถานการณ์

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นการสอนที่จัดสภาพการเรียนการสอนให้
นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อย ประกอบด้วยนักเรียนที่มี ความสามารถแตกต่างกัน โดยทั่วไปแล้วกลุ่ม
ย่อยของนักเรียนประกอบด้วยนักเรียน 4 คน คนหนึ่งมีความสามารถสูง สองคนมีความสามารถปานกลาง
อีกคนหนึ่งมีความสามารถต่ำ กิจกรรมการเรียนการสอนแบบนี้จะมีการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ
ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันโดยในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการ
แลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตน
และส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีข้อดีหลายประการ นภัทร ไชยบุตติ (2562) ได้กล่าวไว้ในงานวิจัย
การส่งเสริมความสามารถการทำงานเป็นทีมด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเว็บสนับสนุนรายวิชาการ
เขียนโปรแกรมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ความแตกต่างระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม
เดิมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นมีลักษณะแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน บทบาทของครูในการ
จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ครูเปลี่ยนจากการเป็นผู้คุมชั้นเรียนเป็นผู้แนะนำให้นักเรียนใช้ข้อมูลทั้งหลาย
ดำเนินการให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ครูเป็นเพียงผู้จัดบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้
ผลงานวิจัยได้ชี้ให้เห็นว่าเรียนจะเรียนได้ดีในบรรยากาศที่เป็นกันเอง

การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ เป็นกระบวนการที่
ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยผู้สอนจัดสถานการณ์ขึ้นเลียนแบบ
ของจริง โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการแก้ปัญหา ได้ใช้ทักษะกระบวนการคิดและการตัดสินใจจาก
สถานการณ์นั้นๆ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทบาทหรือในสถานการณ์นั้นๆ ให้มากที่สุด การอธิบายถึง
การเรียนรู้จากประสบการณ์ของโคลบ (Kolb's experiential learning) แบบจำลองการเรียนรู้ของโคลบ
(University of Westminster, 15 April 2016; Citing Kolb's Model) ได้แบ่งรูปแบบการคิดออกเป็น
2 ส่วน คือ 1) การใช้ประสบการณ์รูปธรรม เช่น การรู้สึก (Felling) การสัมผัส (Touching) การดู และ
การฟัง และการสร้างความคิดรวบยอด เป็นการวิเคราะห์สารสนเทศตามหลัก 2) การสร้างความคิดรวบ
ยอด (Abstract Conceptualization) บุคคลจะรับข้อมูลที่เป็นนามธรรม โดยสร้างมโนทัศน์จากความคิด
(Mental) หรือการเห็น (Visual) สามารถวิเคราะห์ความคิดอย่างมีตรรกศาสตร์ วางแผนอย่างเป็นระบบ
และปฏิบัติงานด้วยความเข้าใจสถานการณ์อย่างชาญฉลาด (สมจิตต์ สินธุ์ชัย และกันยารัตน์ อุบลวรรณ,
2560) ในการใช้สถานการณ์จำลองเสมือนจริงร่วมกับการพัฒนาสื่อมัลติมีเดีย การจัดประสบการณ์ให้
ผู้เรียนได้ลงมือทำแบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักเรียนโดยนักเรียน

สามารถเลือกการตอบสนองได้ด้วยตนเองผ่านการใช้สื่อมัลติมีเดียแบบสัมพันธ์ที่เสริมสร้างแรงจูงใจส่งผลให้นักเรียนมีความฉลาดทางด้านอารมณ์ที่ดีขึ้น วาติทย์ สมุทรศร (2561)

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความต้องการพัฒนาทักษะการฟังและพูดของนักเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดียซึ่งเป็นการผสมผสานกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (ICT-Blended Learning) ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าสามารถเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้และการประยุกต์ใช้นวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ แก้ไขปัญหาทักษะการฟังและพูดเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชุมคณะครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อสำรวจสภาพปัจจุบัน ปัญหา และผลการจัดการเรียนรู้อุปสรรคภาษาต่างประเทศ ของโรงเรียนอนุบาลบางละมุง จังหวัดชลบุรี
2. นำข้อมูลเสนอผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อรับทราบและให้ข้อเสนอแนะ รวมทั้งประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อปรึกษาหารือและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
3. ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลบางละมุง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
4. ศึกษาหลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด รวมทั้งศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. ศึกษาแนวทางการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย

6. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ สื่อมัลติมีเดียที่ใช้ประกอบแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ดังนี้

6.1 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้

6.2 สร้างคลิปการสอน เรื่อง My Family

6.3 สร้างเกมเพื่อฝึกทักษะการฟัง โดยใช้ Application Word wall

6.4 สร้างบทเรียนมัลติมีเดียโดยใช้ Power Point และ Canva

6.5 สร้างแบบทดสอบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

6.6 แผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย ซึ่งใช้สื่อเทคโนโลยีแบบผสมผสาน (Blended) และนำนวัตกรรมที่สร้างขึ้นไปใช้จัดการกิจกรรมการเรียนการสอน

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้ สื่อนวัตกรรมที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสมของเนื้อหาที่ใช้ในการสอนและการจัดการกิจกรรม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหาถูกต้องและมีเหมาะสม

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าเนื้อหาถูกต้องและมีเหมาะสม

-1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหาไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสม

จากนั้นนำคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องได้ผลเท่ากับ 1.00 โดยใช้เกณฑ์ เมื่อค่า IOC = 0.5 ขึ้นไป มีความเที่ยงตรง ใช้ได้ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543)

8. ปรับปรุงแก้ไข แผนการสอน สื่อนวัตกรรม มัลติมีเดีย ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

9. จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามแผนการเรียนรู้และนวัตกรรมที่สร้างขึ้น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

9.1 Pre – listening and speaking เป็นขั้นตอนที่ในการแจ้งวัตถุประสงค์จะต้องได้รับในขั้นตอนนี้ ทำแบบประเมินทักษะการฟังและพูดก่อนเรียน

9. 2 During-listening and speaking เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ฟังและฝึกพูด โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย

9.3 Post - listening and speaking เป็นขั้นที่ผู้เรียนฝึกการภาษาหลังจากฟังและพูดการผ่านแบบประเมินทักษะการฟังและพูดเพื่อความเข้าใจหลังเรียนให้นักเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ

10. สรุปผลและจัดทำรายงานผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย

11. นำเสนอผลการใช้นวัตกรรมต่อฝ่ายบริหารสถานศึกษา หัวหน้าสาระการเรียนรู้ หัวหน้าวิชาการ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนอนุบาลบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลบางละมุง ปีการศึกษา 2566 จำนวน 86 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนอนุบาลบางละมุง ปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 คน ซึ่งได้จากวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง

2. สื่อมัลติมีเดีย

2.1 สื่อ PowerPoint ช่วยสอน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีเนื้อหาเกี่ยวกับบทสนทนาในชีวิตประจำวัน โดยให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติจากบทเรียน ตามสถานการณ์จำลอง

2.2 สื่อช่องทาง YouTube ผู้วิจัยสร้างคลิปการสอนแล้วอัปโหลดวิดีโอลงในช่อง YouTube โดยให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังและพูดในเวลาว่าง

2.3 เกม application Wordwall ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังและการพูดจากกิจกรรมการเล่นเกม

2.4 บทเรียนมัลติมีเดีย ผู้วิจัยใช้โปรแกรม Power Point และ Canva

เครื่องมือวัดตัวแปรตาม

1. แบบประเมินทักษะการฟังก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน แบบทดสอบแบบข้อคำถาม จำนวน 20 ข้อ ซึ่งนักเรียนสามารถฟังและตอบคำถามได้จะได้คะแนนในข้อนั้นๆ

2. แบบประเมินทักษะการพูดก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน แบบทดสอบแบบข้อคำถาม จำนวน 20 ข้อ ซึ่งนักเรียนสามารถพูดและตอบคำถามได้จะได้คะแนนในข้อนั้นๆ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย ซึ่งผู้วิจัยอ่านเนื้อหาจากแบบสอบถามให้นักเรียนฟัง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย โรงเรียนอนุบาลบางละมุง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 คน โดยดำเนินการระหว่างเดือน มิถุนายน-กรกฎาคม พ.ศ. 2566 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ โดยสอนสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง และดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. แจ้งวัตถุประสงค์ของการเรียน ให้นักเรียนทำแบบประเมินทักษะการฟังและพูดก่อนเรียน (Pre-test) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย

3. เมื่อดำเนินการสอนครบทุกหน่วยแล้ว ให้ผู้เรียนฝึกการภาษาหลังจากฟังและพูดการผ่านแบบประเมินทักษะการฟังและพูด (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนเรียน และประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (%), ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$), ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.), และการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ(Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนภาษาอังกฤษในพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย

ทักษะการฟัง				ทักษะการฟัง			
เลขที่	คะแนน Pre-test (20 คะแนน)	คะแนน Post-test (20 คะแนน)	คะแนน ผลต่าง D	เลขที่	คะแนน Pre-test (20 คะแนน)	คะแนน Post-test (20 คะแนน)	คะแนน ผลต่าง D
1	7	20	13	1	8	17	9
2	8	15	7	2	9	18	9
3	12	18	6	3	7	16	9
4	6	9	3	4	6	19	13
5	9	17	8	5	7	15	8
6	9	18	9	6	8	18	10
7	9	17	8	7	7	16	9
8	7	16	9	8	6	17	11
9	6	13	7	9	7	18	11
10	8	18	10	10	8	18	10
11	8	15	7	11	7	17	10
12	8	17	9	12	6	19	13
13	9	19	10	13	8	18	10
14	7	17	10	14	7	18	11
15	8	15	7	15	6	20	14
16	7	18	11	16	9	16	7
17	8	17	9	17	6	16	10

ตารางที่ 1 (ต่อ) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนภาษาอังกฤษในพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย

ทักษะการฟัง				ทักษะการฟัง			
เลขที่	คะแนน Pre-test (20 คะแนน)	คะแนน Post-test (20 คะแนน)	คะแนน ผลต่าง D	เลขที่	คะแนน Pre-test (20 คะแนน)	คะแนน Post-test (20 คะแนน)	คะแนน ผลต่าง D
18	7	17	10	18	5	18	13
19	11	13	2	19	10	19	9
20	9	13	4	20	6	17	11
21	9	18	9	21	8	19	11
22	11	18	7	22	5	14	9
23	7	16	9	23	8	17	9
24	9	13	4	24	8	16	8
25	8	19	11	25	8	15	7
26	9	13	4	26	8	18	10
27	10	15	5	27	9	15	6
28	9	18	9	28	9	17	8
29	9	17	8	29	8	16	8
30	8	15	7	30	11	17	6
31	9	14	5	31	7	16	9
32	9	15	6	32	7	17	10
($\bar{X}$)	8.45	16.04		($\bar{X}$)	7.48	17.08	
S.D.	3.48	2.50		S.D.	3.35	2.62	

จากตารางที่ 1 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 8.45 และหลังเรียน เท่ากับ 16.04 และค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เท่ากับ 17.08 และ ก่อนหลังเรียน เท่ากับ 7.48

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับ การใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	การทดสอบค่าที่ (t-test)	p
ก่อนเรียน	20	8.45	3.48	9.94*	.000
หลังเรียน	20	16.04	2.50		

*p<.05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการฟังความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน จากการทดสอบค่าที่(t-test) พบว่า นักเรียนมีทักษะการฟังสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับ การใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	การทดสอบค่าที่ (t-test)	p
ก่อนเรียน	20	7.48	3.35	9.82*	.000
หลังเรียน	20	17.08	2.62		

*p<.05

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดจากความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน จากการทดสอบค่าที่ (t-test) พบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย

ตารางที่ 4 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย

ข้อ	หัวข้อประเมิน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ระดับ ความพึง พอใจ	ลำดับที่
1.	นักเรียนกล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารมากขึ้น	4.90	มากที่สุด	1
2.	นักเรียนสามารถสนทนาประโยคภาษาอังกฤษง่ายๆได้	4.84	มากที่สุด	3
3.	นักเรียนสามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษได้	4.48	มาก	9
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ(Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย	4.88	มากที่สุด	2
5.	นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย	4.76	มากที่สุด	4
6.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ(Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดียทำให้เรียนรู้ได้ง่ายและจดจำได้นาน	4.68	มากที่สุด	6
7.	กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ(Cooperative Learning)ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดียทำให้นักเรียนมีเพื่อนมากขึ้นและเกิดความสัมพันธ์ในห้องเรียน	4.74	มากที่สุด	5
8.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ(Cooperative Learning)ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดียส่งเสริมให้ครูและนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี	4.53	มากที่สุด	8
9.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดียทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และประสบการณ์มากขึ้น	4.36	มาก	10
10.	นักเรียนอยากให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดียไปเรื่อยๆ	4.62	มากที่สุด	7
รวม		4.68	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4 พบว่าโดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดียอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.68) พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ นักเรียนกล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X}$ = 4.90) อันดับสองคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย ($\bar{X}$ = 4.88) อันดับสามคือนักเรียนสามารถสนทนาประโยคภาษาอังกฤษง่ายๆได้ ($\bar{X}$ = 4.84) และอันดับสุดท้ายคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และประสบการณ์มากขึ้น ($\bar{X}$ = 4.36)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย มีประเด็นที่น่าสนใจและนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย พบว่า หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย นักเรียนมีทักษะการฟังสูงขึ้น โดยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 8.45 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 16.04 ซึ่งมีคะแนนเพิ่มขึ้น 7.59 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน จากการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า นักเรียนมีทักษะการฟังสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย เป็นลักษณะของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกแบบผสมผสาน (Blended active learning) ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน มีขั้นตอนการสอนเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน แบ่งกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถและให้ร่วมมือช่วยเหลือในการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน ทุกคนมีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์ในกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านปฏิบัติที่หลากหลายรูปแบบ เช่น การร้องเพลง การเล่นเกม การฝึกทักษะการฟังและพูด กิจกรรมแต่ละกิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในห้องเรียน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์พัฒนาขึ้นเป็นไปตามที่คาดหวัง ซึ่งแนวคิดการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐาน คือ ทักษะเบื้องต้นของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เน้นการฟังอย่างได้ผลจริงจึง เน้นการสอนจึงเน้นการปฏิบัติด้วยตนเองคือการฝึกพูด และฟังในกลุ่มย่อยมากกว่าฝึกพร้อมกันทั้งชั้นเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา สิงห์ทองลา (2555) การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และพุดินาถ ปัตถานัง (2560) การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบสะกดคำประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย และยังสอดคล้องกับธัญนันท์ โพธิ์ศรีดำรงและไชยวัฒน์ ชูมนาสี (2566) ที่ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย มีคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป พบว่า คะแนน

ด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษเฉลี่ยเท่ากับ 12.10 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ เป็นร้อยละ 80.71 ของคะแนนเต็ม มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 26 คน เป็นร้อยละ 80.71 สูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย พบว่า หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย นักเรียนมีทักษะสูงขึ้น โดยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.48 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 17.08 ซึ่งมีคะแนนเพิ่มขึ้น 9.60 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน จากการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นกิจกรรมกลุ่มที่แบ่งผู้เรียนออกตามความสามารถและให้นักเรียนช่วยเหลือกันในการทำกิจกรรมต่าง ๆ และเป็นการเรียนรู้เชิงรุกแบบผสมผสาน (Blended Active learning) เป็นวิธีการที่มีขั้นตอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นวิธีการที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์ในกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติใช้สื่อมัลติมีเดียหลากหลายรูปแบบ ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการพูดสูงขึ้น ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา สิงห์ทองลา (2555) การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และพุดินาท ปัตถานัง (2560) การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบสะกดคำประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย จากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย พบว่า นักเรียนเข้าใจมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนสามารถพูดออกเสียงได้ โดยครูผู้สอนเปิด เปิดสื่อมัลติมีเดียให้นักเรียนได้ดู จากนั้นได้จำลองสถานการณ์ขึ้น โดยมีเนื้อหาตามแผนการสอน และให้นักเรียนได้พูดแสดงตามบทบาทนั้น ทำให้ผู้เรียนพูดออกเสียงตามเจ้าของภาษา ทำให้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของธันยนันท์ โพธิ์ศรีดำรง และไชยวัฒน์ ชุมนาสี (2566) ที่ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลองร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย มีคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไป พบว่า คะแนนด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษเฉลี่ยเท่ากับ 11.77 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์เป็นร้อยละ 78.52 ของคะแนนเต็ม มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 24 คน ร้อยละ 78.52 สูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดียอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.68) โดยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ นักเรียนกล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X}$ = 4.90) อันดับสองคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย ($\bar{X}$ = 4.88) อันดับสามคือนักเรียนสามารถสนทนาประโยคภาษาอังกฤษง่ายๆ ได้ ($\bar{X}$ = 4.84) และอันดับสุดท้ายคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองและสื่อมัลติมีเดีย ทำให้นักเรียนเกิด

การเรียนรู้และประสบการณ์มากขึ้น ($\bar{X}$ = 4.36) ทั้งนี้เนื่องมาจากการใช้กิจกรรมที่สนุกสนาน ผู้เรียนที่มีความสามารถแนะนำช่วยเหลือเพื่อนๆ ในกลุ่มและเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติทำให้นักเรียนกล้าพูด กล้าแสดงออก สังเกตได้จากนักเรียนมีความสุขและสนุกสนานกับการทำกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกแบบผสมผสาน (Blended Active learning) ขณะเดียวกันผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน โดยใช้ภาษาที่ง่าย เหมาะสมกับวัยทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจไม่เขินอายที่จะใช้ภาษา นักเรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้มากขึ้น เกิดการพัฒนาตนเอง มีความมั่นใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นและที่สำคัญ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถอธิบาย ชักถาม ปัญหา ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการทบทวนบทเรียนอยู่ตลอดเวลา โดยการทำแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนเข้าใจและเรียนรู้ได้เร็วขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะพร เอื้ออนันต์ (2564) การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสมการเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งจากการที่นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมแบบผสมผสานที่สนุกสนานนี้ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะทางภาษาและเกิดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ดังผลการวิจัยของนิศราภรณ์ ชาติโสม ทศนี วรรณทอง และพลธาวิณ วัชรพรธำรงค์ (2566) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมเชิงรุกแบบผสมผสาน ที่พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงแบบผสมผสาน (Blended Active learning) อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองกับสื่อมัลติมีเดีย ครูควรจัดกิจกรรมที่ใช้สื่อมัลติมีเดียที่ทันสมัยและสถานการณ์ให้หลากหลายและใช้เนื้อหาที่มีเรื่องราวใกล้ตัวผู้เรียนเพื่อให้การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความหมายต่อการเรียนรู้ให้มากขึ้น รวมทั้งสามารถประยุกต์เข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบันได้
2. การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านนั้น ควรมีการฝึกทักษะการฟังอย่างเป็นระบบ เช่น การฟังการออกเสียงคำ วลี ประโยค และเนื้อหาต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการฝึกทักษะอย่างเหมาะสม ส่วนทักษะการอ่านนั้นควรมีการสอนการออกเสียง ความเข้าใจคำศัพท์ตามหลักไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ และใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง เป็นต้น
3. จากผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลองกับสื่อมัลติมีเดีย อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นครูควรจัดกิจกรรมให้หลากหลายและสนองต่อความสนใจและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้การฝึกทักษะทางภาษานั้นมีความหมายต่อผู้เรียนสูงสุด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการใช้สื่อหรือเทคนิคแบบอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หรือขยายไปยังชั้นเรียนอื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. ควรมีการศึกษารูปแบบการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านของนักเรียน รวมทั้งการให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมที่ตนเองสนใจ

เอกสารอ้างอิง

- ฉันทนันท์ โพธิ์ศรีดำรง และไชยวัฒน์ ชุ่มนาเสียว. (2566). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลองร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย. *วารสารวิชาการและวิจัย*, มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. 13 (4): 71-80.
- นภัทร ไชยบุตดี. (2562). การส่งเสริมความสามารถการทำงานเป็นทีมด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเว็บสนับสนุนรายวิชาการเขียนโปรแกรมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- นิศราภรณ์ ขัติโสภณ ทศนิ วรรณทองและพลธาวิน วัชรพรธำรงค์, (2566). การพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกแบบผสมผสาน. *วารสารครุศาสตร์สาร*, 17 (2): 117-129.
- ปิยะพร เอื้ออนันต์. (2564). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิक्सร่วมกับการใช้สื่อประกอบการเสริมแรงและเพื่อนช่วยเพื่อน. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์, นิคม โยกัญญา, และ อัญญา ศรีเรืองฤทธิ์. (2562). แนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในบริบทของประเทศไทย *The Guidelines for Developing English Skills in Thailand Settings*. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- พุดินา ปัตตานัง. (2560). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบสะกดคำประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ฤทัยรัตน์ ศรีพวงมลัย, (2561) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองกุงศาลาบน้ำเที่ยงวิทยากร. ค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วาทีศย์ สมุทรศรี, คชาภุช เหลี่ยมโธสงและ สติพิพงษ์ เอื้ออารีมิตร. (2561). การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียแบบปฏิสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 Multimedia Simulation for child Emotional Intelligent Development in Prathomsuksa 6 Students. *วารสารชุมชนวิจัย*. 12(2): 233.
- วาสนา สิงห์ทองลา. (2555). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 35 (3): 56-64.

- วิเชษฐ์ เสือภูมิ. (2563). การพัฒนาความสามารถทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีธรรมชาติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสหกรณ์นิคมเกลือ Development of English Listening-Speaking Skills through Natural Approach for Prathomsuksa 2 Students Sahakornnikomklua School. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 5(2): 51-62.
- สถาบันภาษาอังกฤษ, สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ระดับชั้นมัธยมศึกษา. สมจิตต์ สีนุชชัย และ กันยารัตน์ อุบลวรรณ. (2560). การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเสมือนจริง : การนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน. วารสารพยาบาลทหารบก, 18(1).
- Jordan, M. (2007). *What a podcast is - and everything you need to know about podcasting*. Retrieved from <http://www.americanchronicle.com/articles/viewArticle.asp?articleID>.
- University of Westminster (2008). *Cognitive Styles*. Retrieved from https://www2.wmin.ac.uk/eic/learning-skills/cognition/learning_styles/kolb_model.html. (2016, April 15).